

OPLATA POCZTOWA ULISZCZONA RYCZALIEM.

EXPRES

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Rok 13

WTOREK, 3 LISTOPADA 1931 ROKU.

CENA NUMERU 10 GROSZY.

Nr 307

Dziewiąty dzień procesu brzeskiego

Witos podburzał chłopów przeciwko rządowi,
i przepowiadał rychły upadek Polski

Warszawa, 3 października.

W dalszym ciągu procesu byłych więźniów brzeskich zeznawali świadkowie oskarżenia. Na ławie sądowej brak dwóch oskarżonych Liebermana i Sawickiego, którzy otrzymali zezwolenie nieprzybycia na rozprawę.

Na początku rozprawy zeznaje kilku mniejszych świadków, z których Andrzej Czaplinski emerytowany komendant posterunku policji w Gromniku, charakteryzuje działalność Witos. Witos atakował niezwykle agresywnie rząd, opowiadając między innymi, że Polska otrzymała od Ameryki pieniądze, które musiała dać jednak jako „poręczyciel”, a resztę pokradli...

Następny świadek Kazimierz Klep, który również był na wiecu urządzonym przez Witos, składa podobne zeznania. Oświadcza on, że Kiernik wołał na wiecu,

że Marszałek Piłsudski jest tajnym dyktatorem

i uczynił w Polsce z każdego polskiego dyktatora. Na czoło wszystkich zeznań wysunął się w dniu wczorajszym wyjaśnienia naczelnika, Walickiego, szefa wydziału bezpieczeństwa w Krakowie.

Omawia on obszernie akcję całej opozycji, na czoło której wysunął się Witos.

Witos nawoływał do walki z rządem atakując niezwykle agresywnie członków jego rządu.

Witos podburzał chłopów przeciwko

rządowi w związku z aktualną wtedy sprawą żołdu dla żołnierzy, oświadczał, że żołnierze — chłopscy syny, żołdu nie dostali, bo nie chciał tego Piłsudski.

A pieniądze idą tymczasem na kosztowne loty zagraniczne, dla ministrów na umebrowanie i na bukiety dla pan. prezydentowej.

Innym razem porównywał Witos Polskę do cesarstwa rzymskiego.

PRZEPOWIADAŁ RYCHŁY JEJ UPADEK.

Kiedy zarzucano Witosowi, że chce się połączyć z PPS., która zapowiadała, że pierwszą szubienicę na rynku krakowskim postawi dla Witos, to Witos oświadczył:

— Nawet z diabłem się połączę, byle obalić rząd Marszałka Piłsudskiego. Na

innym zebraniu Witos wmawiał chłopom, że Prezydent Rzeczypospolitej ma 4 miliony gaży i 22 samochody do dyspozycji, podczas gdy prezydent Rzeszy niemieckiej ma tylko półtora miliona gaży i dwa samochody.

Witos i Kiernik prosili, że jeśli Prezydent nie zwoła nadzwyczajnej sesji sejmowej, to będzie pociągnięty do odpowiedzialności.

Na jednym z wieców urządzonych przez Witos ustalono 13 „punktów piastowych”, zawierających między innymi

POSTULAT ZWRÓCENIA SIĘ DO ZAGRANICY.

W dniu dzisiejszym o godz. 10 rozpoczął się dalszy ciąg rozprawy. Sąd w dalszym ciągu przesłuchuje świadków oskarżenia.

Groźba nowych starć
pomiędzy Japonią a Chinami

Londyn, 3 listopada.

(t) Sytuacja na Dalekim Wschodzie jest w dalszym ciągu niewyjaśniona i spodziewać się należy nowych starć wojsk japońskich z chińskimi.

Rząd japoński oświadczył, że jest rzeczą dla niego niemożliwą zgodzić się na propozycję Chin w sprawie podjęcia bezpośrednich rokowań na podstawie re-

zolucji Ligi Narodów, a to dlatego, że rząd podkreślił konieczność przyjęcia 5-ciu podstawowych punktów porozumienia przed wycofaniem wojsk przez Japonię.

W związku z zatargiem Japonia zmniejsza ilość swych konsulatów na terenie Chin. Dotychczas zlikwidowano 5 placówek dyplomatycznych.

200 domów w Łodzi
zostanie przymusowo
skanalizowanych

Łódź, 3 listopada.

(it) Dziś rano magistrat wystosował wezwania do 200 właścicieli nieruchomości, nakazując im pod przymusem skanalizować swe posesje w ciągu najbliższych miesięcy. Wezwania te skierowane zostały do właścicieli nieruchomości na ulicach Pomorskiej, Piłsudskiego, Sienkiewicza, Narutowicza, Kolejnej, Kilińskiego, Składowej, Zachodniej, Al. Kościuszki, Wólczańskiej, Zawadzkiej, Śródmiejskiej, Zielonej, 6. Sierpnia, Anny, Zamenhofs.

Domy, które nie zostaną przez właścicieli skanalizowane dobrowolnie, będą przymusowo skanalizowane przez magistrat na koszt właściciela nieruchomości.

Zniżka cen
na dzisiejszych targowiskach łódzkich

Łódź, 3 listopada.

(it) Na dzisiejszych targowiskach łódzkich panowała wybitnie zniżkowa tendencja cen wszystkich artykułów żywnościowych. Drób, który w ubiegłym tygodniu stanął o 25 proc. drożej, sprzedawany był znów o 10 proc. taniej. Nabywał stanął o 5—8 procent.

Tendencja zniżkowa tłumaczy się bardzo dużym dowozem żywności z okolicznych wsi.

Pożar w fabryce
pończoch

Łódź, 3 listopada.

(d) Dziś o godz. 8.25 rano w fabryce wyrobów pończoszniczych Hana, przy ul. Wólczańskiej 187 wybuchł pożar. Zapaliły się od pieca łatwopalne materiały, przyczem ogień przybrał dość poważne rozmiary. Zaalarmowano dwa oddziały straży ogniolowej, które w wyniku 20-minutowej akcji ratunkowej ogień stłumiły. Straty nieznaczące.

Meklemburg
obroniany
przez hitlerowców

Berlin, 3 listopada.

W Meklemburg — Szwerinie odbyły się wybory do sejmików powiatowych. Olbrzymie zwycięstwo odnieśli narodowi socjaliści. Ilość głosujących na listy hitlerowskie wzrosła z około 54.000 w czasie wyborów do Reichstagu na przeszło 90.000. Pewne małe sukcesy koszttem socjal-demokratów odnieśli komuniści, natomiast socjaliści oraz partja mleszczańska poniosły poważne straty.

Zgon 105-letniego
górnika

Sosnowiec, 3 listopada.

Ubiegłej niedzieli zmarł w Nivce górnik Grzegorz Nowakowski w wieku 105 lat.

Nowakowski, który w r. 1848 brał udział w rewolucji krakowskiej, pracował do setnego roku życia, ostatnio w kopalni „Renard”.

Częściowy strejk piekarzy w Łodzi

W kilku piekarniach doszło do awantur. — Czy strejk będzie rozszerzony?

Łódź, 3 listopada.

(dg.) Strejk żydowskich czeladników piekarskich, który wybuchł w noc z soboty na niedzielę, trwa w dalszym ciągu. Właściciele piekarni, jak wiadomo, pragną obniżyć stawki płac swym pracownikom, a to na skutek zniżki cen pierwszej potrzeby.

Czeladnicy żydowscy odbyli wczoraj ogólne zebranie na którym postanowili kontynuować swoją akcję. Domagają się oni, by stawki płac pozostały bez zmiany i praca w piekarniach trwała tylko 8 godzin a w godzinach nadliczbowych byli zatrudniani wyłącznie bezrobotni.

Dziś w inspektoracie pracy odbyła się konferencja pomiędzy właścicielami piekarni a czeladnikami.

Czeladnicy grożą, że w razie gdyby nie mogli osiągnąć porozumienia z pracodawcami, poczynią starania, celem rozszerzenia strejku na wszystkie bez wyjątku piekarnie łódzkie.

Część piekarzy żydowskich w Łodzi wczoraj była zamknięta, to też w niektórych dzielnicach miasta dawał się odczuwać brak pieczywa.

Piekarze żydowscy, którzy w dalszym ciągu pracują, zatrudniają czeladników sprowadzonych z prowincji, co wywołało niesłychane oburzenie, strejkujących.

Dzisiejszej nocy na tem tle doszło do krwawych awantur.

W piekarni Sz. Mienmachera przy ul. Piotrkowskiej 166, w której w nocy dokonywano wypieku chleba, pobiło dotkliwie 25-letnią Jadzię Kryształównę, sklepowa (Wólczańska 169) i kilku czeladników sprowadzonych z prowincji. W piekarni Brajlbarda przy ul.

Północnej 25, która również była czynna, pobiło czeladnika Szlamę Obłęgarskiego (Franciszkańska 36).

Dziś rano we wszystkich żydowskich piekarniach wystawiono posterunki policyjne.

Nieudane wymuszenie 50 tys. złotych
pod groźbą śmierci. — Sprawców nieudanego „tricku” aresztowano

Kraków, 3 listopada.

Przed kilku dniami policyjne władze krakowskie zostały zawiadomione o śmiałym wymuszeniu, jakiego nieznani sprawcy chcieli dokonać na p. Jakubie Rebchance, pośredniku kupieckim, zamieszkałym przy ul. Lubicz 30.

W chwili, gdy Rebchan przechodził ul. Florjańską doszedł do niego jakiś chłopiec, liczący zaledwie 14 lat i wręczył mu list, poczem oddalił się szybko.

W zapieczętowanej kopercie znalazł Rebchan kartkę zawierającą następującą treść:

„Pieniądze albo życie!”

Podjąć z banku 50.000 zł. włożyć do teczki, którą stale przy sobie nosi i o godz. 2-jej czekać na ul. Rakowickiej. Policji

NIE ZAWIADAMIAĆ, GDYŻ W DA-

NYM WYPADKU STRASZNA ŚMIERĆ

„Jesteśmy” dobrze zorganizowani...

Mimo groźby zawartej w tym liście Rebchan nie omieszkiał zawiadomić urzęd śledczy o całej historii, prosząc o pomoc. O wyznaczonej godzinie na ulicę Rakowicką udał się jednak nie Rebchan z teczką zawierającą pieniądze, a kilku wywiadowców policji śledczej. Przed bramą zbrojowni zauważyli wywiadowcy chłopca, którego rysopis zgadzał się dokładnie z rysopisem podanym przez Rebchana.

Wywiadowcy nie zatrzymali jednak młodzieńca, a czekali co będzie dalej.

Chłopiec zmęczony długim oczekiwaniem opuścił zajęte stanowisko i udał się w stronę ul. Lubomirskiego, gdzie na rogu spotkał się z jakimś mężem czynną.

Wówczas dopiero
**WYWIADOWCY ZATRZYMALI OBU
PODEJRZANYCH.**

Odprowadzono ich do urzędu śledczego gdzie poddano ich przesłuchaniu. Chłopcem okazał się 14-letni Antoni Dziewoński, kolporter gazet, zamieszkały przy ul. Pasterskiej.

Rebchan poznał w nim owego młodzieńca, który dostarczył mu list. Inicjatorem całego wymuszenia okazał się drugi aresztowany osobnik, słusarz z zawodu Stanisław Urbanek, zamieszkały przy ul. Królowej Jadwigi 24.

Urbanek był już swego czasu karany dwuletnim więzieniem. Nie przyznał się on do inkryminowanego mu obecnie czynu, gdy jednak wzięto próbkę piśma Urbanka okazało się, że tylko on może być autorem owego listu.

Dublin - „Czarna Kałuża”

Irlandczycy są wrogami samochodów. — O północy w mieście panuje grobowa cisza

(y) Dub - Linn, tak nazywali angielscy celowie miejsce, na którym powstał Dublin. Nazwa ta w tłumaczeniu brzmi: „czarna kałuża”. To niezbyt pochlebne określenie znajduje się w ścisłym związku z tą okolicznością, iż stolica Irlandji założona została na błotnistym gruncie wybrzeża ujścia rzeki Liffey. Ironicznie tę nazwę można również wytłumaczyć specyficznym charakterem humoru irlandczyków. W pierwszym okresie swe go istnienia Dublin nie był miastem irlandzkim, lecz fortecą obcych intruzów. Byli to duńscy wikingowie. Dopiero w późniejszej epoce, po zdobyciu kraju przez Anglików Dublin stał się stołicą Irlandji.

Z dawnej „czarnej kałuży” nie ma już dziś najmniejszego śladu. Piękne to miasto nosi osobliwe piętno, które tłumaczy się charakterem mieszkańców, reprezentowanych przez trzy różne nacje. Nie przypomina ono w najmniejszym stopniu miast kontynentu, zasadniczo jego oblicze różni się również i od miast angielskich.

Ulice i place, szerokie trawniki i mury pośrodku miasta cechuje wielki rozmach. Niezwykle wrażenie sprawiają czerwone mury domów, przeważnie zbudowane z cegły, atmosferę przenika specyficzne powietrze morskie, ze względu na styl miasto to przypomina najbardziej Wenecję.

Proste, pozbawione wszelkich upeknień architektonicznych fronty domów posiadają dwa, maksimum cztery okna. Na okoliczność tę złożyły się w głównym stopniu nie względy estetyki, lecz konieczność, zważyć bowiem należy, iż kraj ten od wieków znajduje się w na der krytycznej sytuacji finansowej. Prostota a i madra celowość, stosowana na skutek ciężkich warunków materialnych nadała obecnie miastu nowoczesny charakter. Jak wiadomo bowiem, styl ten jest najbardziej charakterystyczną cechą dzisiejszej architektury.

Port, który w wielkich miastach europejskich znajduje się w znacznym oddaleniu od śródmieścia, dociera aż do samego serca stolicy Irlandji. Na tle wielkich statków transoceanicznych kołyszą się romantycznie starożytne okręty żaglowe.

Mimo iż w mieście tem, licząc 400 tysięcy mieszkańców, ruch uliczny jest znacznie większy, niż w innych miastach europejskich o tej samej liczbie ludności, pojazdy konne, które na kontynencie przeszły już do zabytków muzealnych, są nadal najbardziej rozpowszechnionym środkiem lokomocji. Irlandczycy mają do żywej sily konnej, która stanowi główny przedmiot eksportu, daleko więcej zaufania, niż do zagranicznego motoru.

Ciężkie „shire” (konie) ciągną wozy

Powrót „strasznych” filmów

Według przepowiedni spodziewać się należy powrotu t. zw. „dreszczowych” filmów, od których wroś deba stała. Na leży wobec tego pomyśleć i o tem, aby na widownię była stała opieka lekarska.

We Francji wyprodukowano już taki film jako przeróbkę utworu Edgara Allana Poe p. t. „Upadek domu Usher”. Niezwykle wprost powodzenie tego filmu było przyczyną, że już i w Hollywood zabierają się do tego autora.

Zwolennicy filmu zapewno sobie przyominają, że obrazy wywołujące przy były krzykiem mody już w zaraniu dzieł filmowych.

Słynny był, na przykład, w owych czasach film, cieszący się kolosalnym powodzeniem, a odzwierciedlający nębywałe wprost przeżycia pewnego spokojnego, dobrodusznego lekarza, który jednak z nastaniem nocy zamieniał się w okropne nieludzkie monstrum.

Wszyscy, którzy film ten widzieli, przez długie tygodnie suu zaznać nie mogli.

Spodziewać się należy, że przy dzisiejszym udoskonaleniu techniki filmowej momenty drastyczne wzbudzać będą zgroze stokroć większą.

ciężarowe, napełnione węglem lub beczkami piwa, wesołe „ponies” zaprzęgnię są do wysokich dwukółowych wozów z mlekiem lub jarzyną. Posługują się również, jako zwierzęciem pociągowym, bardzo chętnie osłem. Osły zaprzęgnię do wózków, reklamujących wyścigi, chłopcy, przybywający na targ do miasta, posługują się w tym celu, jako środkiem lokomocji, wyłączając wozami, ciągniętymi przez osły.

Publiczność, pragnąca zażyć spaceru, używa w tym celu zaprzęgnię w lekkie konie dwukółowe powozy, tak zwane „slide - cars”, które noszą tę nazwę, ponieważ sędziom dla pasażerów umieszczone są po bokach. Środki lokomocji, kursujące na ulicach Dublina, sprawiają wrażenie muzealnych zabytków. Miejsca dla pasażerów znajdują się na tak znacznej wysokości, iż pasażerowie, pragnąc dostać się do środka, muszą użyć drabiny. Prawie każdy mieszkaniec jest właścicielem wozu, którym sam po-

wozi. Szoferów jest bardzo znikoma ilość. Tem się prawdopodobnie tłumaczy, iż nieliczne taksówki znajdują się w stanie godnym pożalowania. Właściciel taksówki nie interesuje się zupełnie wyglądem swego wozu. Od czasu do czasu można zaobserwować na ulicy jakiegoś bezrobotnego, który za kilka pennów czyści taksówkę.

Jedynym przepisem policyjnym, który jest z całą surowością przestrzegany na całym terenie Irlandji, to zakaz sprzedaży trunków po godzinie 10 wieczór, w soboty rozporządzenie to obowiązuje już od 9-ej. Do zakazu tego muszą się stosować zarówno właściciele najbardziej wytwornych lokali, jako też zupełnie podrzędnych knajp. O północy w tem niezwykle cnotliwym mieście panuje grobowa cisza. Nie słychać nawet gwizdków pociągów, gdyż w Irlandji w porze nocnej nie ma komunikacji kolejowej. Na wymarłych ulicach słychać jedynie powiew wiatru.

Genjalny pomysł toreadora

Orginalna transakcja ze strejkującymi robotnikami

(y) Toreador hiszpański Belmonte, ulubieniec narodu, dokonał ostatnio niezwykłego czynu, wobec którego bledną jego najwspanialsze sukcesy na arenie cyrkowej.

Belmonte jest człowiekiem bardzo zamożnym, jest on właścicielem rozległych dóbr w Andaluzji w okolicach Sewilli. W prowincji tej od dłuższego już czasu panuje niezwykle ostry strejk zbuntowani robotnicy rolni niszcza zbiorów, siejąc dokoła straszliwe spustoszenie.

W międzyczasie dojrzały, owocowy rosną na drzewach oliwkowych, napróżno czekając na pracowite dłonie, któreby dokonały zbiorów. Zrewolucjonizowani robotnicy nadal kontynuowali dzieło zniszczenia, podpalając stodoły, pozostawiając na lasce losu bydło, które masowo zdychało z głodu.

Belmonte, pełen coraz bardziej rosnącego niepokoju, przyglądał się bezradnie tej strasznej zagładzie, przewidywał on, iż zrezygnować będzie musiał z pokazywanych dochodów, które czerpał z owoców oliwkowych.

W ostatniej jednak chwili wpadł na genialny pomysł. Zaprosił wszystkich robotników rolnych do swego pokoju, ugościł ich hojnie andaluzyjskim winem poczem oświadczył, iż daruje im całe tegoroczne zbiorów.

Radość robotników nie miała granic.

Pełni entuzjazmu zabrali się natychmiast gorliwie do pracy, już po kilku dniach nie było ani jednego owocu na drzewach. Dokoła drzew oliwkowych stały setki wypelnionych szczelnie po brzegi koszyków.

Jakby przypadkowo, zjawił się wów czas Belmonte i z niewinną miną zapytał robotników, co zamierzają obecnie począć ze zbiorami. „Sprzedać” odpowiedzieli wszyscy zgodnym chórem. Belmonte zapytał wówczas, czy nie zechceiliby odsprzedać ich temu. Robotnicy nie mieli nic przeciwko tej transakcji, pragneli tylko wiedzieć, jaka cenę zamierza im ofiarować były właściciel drzew oliwkowych. Belmonte odparł, iż właściwie olbrzymia ta ilość owoców nie jest mu wcale potrzebna, jednakże mimo to, gotów jest przyjąć z pomocą przy realizacji zbiorów i ofiaruje 25 centymów za kilo.

Robotnicy z entuzjazmem zaakceptowali tę propozycję, pełni wdzięczności poczęli wydawać okrzyki na cześć bohater narodowego i dobroczyńcy ludu. Tysiące rak dostarczyły natychmiast zbiorów na dwór Belmonta.

Toreador w najwyższym zadowoleniu pocierał dłonie, nigdy bowiem nie zrobił jeszcze tak świetnego interesu, ogólna suma transakcji nie wyniosła nawet połowy kosztów robocizny.

Król-alpinista

lotnik i kinoman

Belgijscy socjaliści twierdzą, że wybrałby Alberta I prezydentem

(r) Król belgijski Albert I przeszedł do historii jeszcze za życia. Jego imię otoczone jest legendą i romantyczną aureolą. Król-żołnierz, król-rycerz, nierozdzielnie związał swe życie z życiem swych poddanych w czasie wielkiej wojny. Poseł socjalistyczny i b. burmistrz Huymans powiedział mi kiedyś:

— Gdyby Belgja była republiką i trzeba byłoby wybrać prezydenta, ja osobiście głosowałbym tylko za waszą królewską mością i wytyczyłbym wszystkie swe sily, aby wasza królewska mość została prezydentem.

Należy przy tem podkreślić, że królewska para belgijska trzyma się na pewnym dystansie od narodu. Tego wymaga protokół. Wprowadzając protokół dworu belgijskiego nie jest tak surowy i wymagający, jak na innych dworach panujących, ale tradycje muszą być dla prestiżu ściśle przestrzegane.

Życie na dworze królewskim jest zupełnie demokratyczne. Wielkie przyjęcia wydawane są bardzo rzadko. Tylko raz do roku dwór królewski urządza wspaniały bal który jest kulminacyjnym punktem balowego sezonu w Brukseli. Na bal ten wysyła się przeszło 5000 zaproszeń. Ale nie zdarzyło się jeszcze nigdy, aby zjawila się chociażby połowa zaproszonych. Nie wszyscy mogą sobie pozwolić na strój, który jest wymagany na tem przyjęciu. Około 2000 wyższych urzędników ze smutkiem chowa zaproszenia nie będąc w stanie sprawić sobie drogiego, wyszytego złotem, nadwornego stroju. Frak jest niedopuszczalny na tym balu. Wyjątek uczyniony jest tylko dla posła Stanów Zjednoczonych, który jest jedynym członkiem korpusu dyplomatycznego nie noszącym galowego munduru.

Ale myliłby się ten, kto sądziłby, że na balu tym tańczy się menueta lub inne stare tańce. Przeciwnie, grzmi jazz, a pod jego dźwięk tańczy się najbardziej nowoczesne tańce.

Po za tym jedynym balem, życie na dworze królewskim jest bardzo skromne. Przeważnie para królewska nie przebywa w wspaniałym pałacu brukselskim, lecz na zamku Lacain, w pobliżu Brukseli. Liczne apartamenty króla urządzone są z wielkim smakiem lecz skromnie. A król bardzo chętnie znika na jakiś czas, by odpocząć od trudów prowadzenia wszystkich prac państwowych.

Najbardziej ulubioną jego rozrywką jest podróż do Paryża, przyczem król jeździ tylko ze swą żoną, bez adiutantów i dam dworu. W Paryżu prowadzi on życie zwykłego śmiertelnika. Spaceruje pieszo po ulicach, odwiedza kina, kawiarnie i t. d.

W hotelu melduje się on pod przybranym nazwiskiem hrabiego Reti. Pod tym nazwiskiem król znany jest jako zapałony alpinista i jako odważny lotnik.

Muzyka lekarstwem

na „krachy bankowe”

(y) Dyrekcja pewnego banku w Davenport w północnej Ameryce, pragnąc powstrzymać klientów od wycofywania swych wkładów, wpadła na wielce oryginalny pomysł. Zaangażowano orkiestrę, która grała skoczne i wesołe melodie. Podczas antraktyw wybitni obywatele miasta nawoływali klientów banku do spokoju, starając się wzbudzić wśród szerokiego mas zaufanie do banku.

Metoda ta, która miała zapobiec panice, dała niezwykle pomyślne wyniki. Literat angielski Boswell ongiś w liście do swego przyjaciela, uczonego Johna, opisał z wielkim temperamentem silne wrażenia, jakie wywiera na jego psychikę muzyka.

„Drogi przyjacielu”, odpowiedział mu wówczas uczony. — Na pańskim miejscu starałbym się nie poddawać mych uszu tego rodzaju wrażeniom, które są źródłem tak silnych emocji i wzruszeń.

Ciąłacze w Davenport, jak to wynika z ich zachowania, są wręcz odmiennego zdania, niż słynny uczony 18 stulecia.

Tragedja paryskiej ulicznicy przed sądem przysięgłych

(m) Przed sądem przysięgłych w Paryżu toczyła się w tych dniach rozprawa, która w dosadny sposób charakteryzuje życie ulicy paryskiej. Na ławie oskarżonych zasiadła prostytutka Gabriella Hardy, oskarżona o usiłowanie zabójstwa swego kochanka.

Gabriella Hardy była znana w swym środowisku. Przewano ją tam piękną Gabriellą, albowiem istota uroda jej była olśniewająca. Publiczna kobieta, obdarzająca pieśczętami każdego, kto jej zapłacił, jednego tylko mężczyzny pokochała prawdziwie i gorąco. Było to robotnik, Paul Reboux. Po krótkiej znajomości kochankowie zamieszkali razem. Mimo że Reboux zarabiał bardzo dobrze, dawał swej kochance tak mało pieniędzy, że zmuszona ona była w dalszym ciągu kupczyć swem ciałem, aby związać koniec z końcem.

W międzyczasie jednak Reboux poznał robotnicę fabryczną z którą zamierzał się ożenić. Gabriella dowiedziała się o tem i wówczas postanowiła zabić swego kochanka.

Plan swój wykonała w nocy z 27 na 28 stycznia, oddając cztery strzały do

spokojnie spoczywającego Reboux. Reboux został sparaliżowany i Gabriella stała przed sądem.

Podczas rozprawy sądowej wyszedł na jaw ponury obraz dzieciństwa i młodości Gabrielli. Córka alkoholika, wychowywała się w środowisku, w którym rozmowy toczyły się niemal wyłącznie na temat rewolweru i komisariatu. Gdy była jeszcze dzieckiem, rówieśnicy namówili ją do kradzieży.

Gdy przewodniczący sądu zapytał, co skłoniło ją do kupczenia swem ciałem, odparła, że została prostytutką, ponieważ jest krótkowidzem. Ta wada wzroku uniemożliwiła jej obranie jakiegokolwiek zawodu i wówczas nie pozostało jej nic innego jak wstąpić w szeregi publicznych kobiet.

Gorzko płakała ona, gdy sędzia odczytywał akt oskarżenia. Przyznała się do winy, lecz oświadczyła, że była szalona tej nocy, gdyż nie umiała sobie wyobrazić, że człowiek, którego pokochała, będzie sercem, może od niej odejść i ożenić się z inną kobietą.

Sąd przysięgłych skazał ją na trzy miesiące więzienia.

Wstrzymanie eksmisyj na okres zimowy

Czy lokatorom małych mieszkań będą przysługiwały specjalne przywileje. — Podatek od właścicieli mieszkań, posiadających sublokatorów

(d) W najbliższym czasie mają zapadnąć decyzje w kilku sprawach posiadających bardzo duże znaczenie zarówno dla właścicieli nieruchomości, jak i wszystkich lokatorów.

W związku z powyższymi zreszczenia lokatorów i właścicieli nieruchomości wystosowały do władz centralnych szereg memoriałów, w których wypowiadają swoją opinię w sprawach, dotyczących zmian, projektowanych przez czynniki rządowe.

Właściciele nieruchomości twierdzą, że podział lokali, pod względem pewnych przywilejów, na mniejsze i większe, nie jest wskazany. Jak wiadomo, obecnie od większych mieszkań ma być odpłacany wyższy podatek mieszkaniowy, prócz tego zaś właściciele większych mieszkań mają przestać korzystać z niektórych innych przywilejów, przysługujących właścicielom jedno i dwuizbowych mieszkań.

Właściciele nieruchomości dowodzą, że większe mieszkania w obecnych czasach przeważnie wcale nie jest dowodem zamożności jego właściciela.

Przed wojną każdy mógł sobie budować gniazdko, według swoich zasobów pieniężnych, dziś zaś przeciętny obywatel, zubożały wskutek kryzysu gospodarczego, nie może się pozbyć większego mieszkania, bo brak na nie amatorów, a na kupno mniejszego niema pieniędzy.

Stąd też, jak twierdzą właściciele nieruchomości, posiadamy obecnie dużą ilość właścicieli większych mieszkań, którym trudniej jest jeszcze płacić komorne, niż lokatorom małych mieszkań.

Właściciele nieruchomości dowodzą więc, że nie należy obdarzać szczególnie przywilejami lokatorów jedno i dwuizbowych lokali. Zdaniem ich pociegnie to za sobą niepożądane skutki.

Domki o jedno i dwupokojowych lokalach znajdują się już obecnie w bardzo opłakanym stanie, bo ich właściciele nigdy nie mogą zebrać od lokatorów tyle gotówki, aby dokonać zasadniczego remontu. Gdy więc władze będą w dalszym ciągu uwzględniały postulaty właścicieli małych mieszkań, wielu nieruchomościom będzie groziła zupełna ruina.

Związki lokatorskie na omawianą przez nas na tym miejscu sprawę, zapartują się oczywiście inaczej. Twierdzą one, że wszystkim bez wyjątku lokatorom jedno i dwuizbowych lokali mieszkalnych winny przysługiwać rozmaite ulgi. Co się dotyczy właścicieli większych mieszkań, to należy ich traktować indywidualnie. Tym, którzy udowodnią, że znajdują się w ciężkiej sytuacji, należy przyjąć z pomocą, pozostałym zaś żadnych przywilejów nie należy przyznawać.

Władze sprawy tej jeszcze nie rozstrzygnęły, lecz njeabawem prawdopodobnie powezmą odpowiednią decyzję.

(d) W mieszkaniu przy ulicy Kilińskiego 118 zmarła nagle Janina Ulrychowa. Pogotowie nie zdołało ustalić przy czyny nagłego zgonu. Zwłoki zabezpieczono na miejscu do zejścia władz.

Władze nasze jednocześnie rozpatrują projekt pobierania podatku od właścicieli mieszkań, wynajmujących sublokatorom więcej, niż dwa pokoje.

Właściciele tych mieszkań będą musieli wykupywać specjalne świadectwa przemysłowe.

Przeciwko temu projektowi zreszczenia lokatorskie nie wypowiedziały się.

Jest przecież rzeczą zrozumiałą, że ci, którzy ze swego mieszkania czerpią pewne dochody, winni również odpłacać podatek.

Związki właścicieli nieruchomości są przeciwnie ustawowemu wstrzymaniu eksmisyj z mieszkań jedno i dwuizbowych na okres zimowy. Twierdzą one, że obecnie sędziowie również bardzo często wstrzymują eksmisyje na okres zimowy, gdy chodzi o ubogich lokatorów.

Zdaniem właścicieli nieruchomości lokatorom małych mieszkań nie powinny przysługiwać specjalne przywileje, lecz sądy powinny indywidualnie rozstrzygać podobne sprawy.

Związki lokatorów oczywiście zajmują wręcz odmienne stanowisko.

Dowodzą one, że jeśli nie nastąpi ustawowe wstrzymanie eksmisyj na okres zimowy, w bieżącym roku ilość bezdomnych w Polsce będzie tak ogromna, że trzeba będzie przynajmniej dziesięć krotnie zwiększyć ilość baraków, domów noclegowych i przytułków.

O ustawowym wstrzymaniu eksmisyj ma zadecydować sejm. Należy przypuszczać, że sejm nasz pójdzie po linii żądań zreszczeń lokatorskich.

Oszukańcze kombinacje pięknej rosjanki, która miała jednocześnie dwóch mężów. —

Zubożały muzyk zdemaskował młodą niewiastę

(d) Kilka miesięcy przed wybuchem wojny światowej Aleksander Malarski członek zespołu muzycznego, przygrywającego w jednej z restauracji w Moskwie, ożenił się z przystojną rosjanką.

Pożycie tej pary nie było szczęśliwe. Malarski stałe zarzucał żonie, że nie jest mu wierna, ona zaś również podejrzewała go o zdradę.

Po dwóch latach małżonkowie rozeszli się. Malarski pozostał w Moskwie, a młoda niewiasta przeniosła się do Petersburga, gdzie sobie założyła pracownię krawiecką.

Malarski zerwał z nią wszelki kontakt jednakże nie starał się nawet o przeprowadzenie formalności rozwodowych.

Gdy wybuchła rewolucja bolszewicka muzyk stracił zajęcie. Przez szereg miesięcy nie mógł znaleźć żadnej pracy i wreszcie postanowił wrócić do Polski, gdzie posiadał bliskich krewnych.

Zasłabła z głodu

(d) Na ulicy Gdańskiej zasłabła z głodu 70-letnia Katarzyna Pietrasikowa, bezdomna, nieposiadająca stałego miejsca zamieszkania. Wezwano pogotowie, które udzieliło staruszce pierwszej pomocy i następnie przewiozło ją do szpitala miejskiego.

Pożar

(d) W mieszkaniu Ottona Kellicha przy ulicy Główniej 10 wybuchł pożar wskutek wadliwej budowy pieca. Pożar przybrał dość poważne rozmiary. Zawezwano straż ogniową, która w ciągu kilkunastu minut pożar stłumiła.

Kradzież

(d) W pociągu na linii Kutno—Łódź p. Aleksandrowi Zawadzkiemu, mieszkańcowi Łodzi, skradziono walizkę zawierającą wyroby galanteryjne, wartości 150 zł. Sprawcy kradzieży nie schwytano.

W roku 1919 Malarski znalazł się w Warszawie. Liczył on na to, że przyjdzie mu z pomocą stryj jego, który posiadał w stolicy nieruchomość.

Okazało się jednak, że stryj zmarł już dość dawno, a jego spadkobiercy nie chcieli dać muzykowi ani grosza.

Malarski wkrótce został graikiem w jakimś trzejorzednym lokalu warszawskim. W tym czasie coraz częściej począł zaglądać do kieliszka i to go właśnie zgubiło.

Stracił bowiem niejele płatną posadę i znów włóczył się przez pewien okres bez żadnego zajęcia.

Do żadnej restauracji nie mógł się już dostać. Gdy więc wreszcie zawarł znajomość z kilku wędrownymi graikami, przyłączył się do ich zespołu i wspólnie z nimi rozpoczął wędrowkę po małych miasteczkach i okrogach wiejskich.

Przed dwoma laty Malarski wraz ze swymi kompanami dotarł do miejscowości Winnice (woj. łódzkiej).

Właściciel folwarku, który znajdował się w tej miejscowości, z okazji jakiejś uroczystości rodzinnej urządził huczne przyjęcie i z tego względu zamówił kapelę.

Gdy Malarski zjawił się wieczorem w jego mieszkaniu, stwierdził, ku wielkiemu swemu zdziwieniu, że pan domu jest... jego żoną.

Niewiasta oczywiście również go po-

znała natychmiast, lecz nie dała tego po znać po sobie.

Malarski przez całą noc nie zwracał na nią najmniejszej uwagi.

Dopiero następnego dnia, gdy dowiedział się, że jego żona wzięła ślub z właścicielem folwarku, którego poznała jeszcze w Rosji i zataja przed nim, że ma le galnego męża — postanowił się z nią roz mówić.

Niewiasta przyjęła go z wyraźną niechęcią.

— Czego chcesz? — spytała go — Chyba nie pragniesz, bym do ciebie powróciła.

— Nie — odparł jej z zinnym uśmiechem — Chcę jednak pieniędzy. Rozumiesz przecież doskonale, że nie miałas prawa ponownie wychodzić za mąż przed uzyskaniem rozwodu.

Niewiasta dała mu trzysta złotych, a wzamian za to Malarski złożył jej przyrzeczenie, że nigdy już nie przyjedzie do Winnicy i nie będzie jej niepokoił.

Po dwóch miesiącach Malarski znów jednak przyjechał do folwarku.

Tym razem jednak żona nie chciała mu dać ani grosza. Malarski udał się do właściciela folwarku, ale ten wyrzucił go z domu, oświadczając, że uważa go za zwykłego szantażystę.

Malarski zwrócił się wówczas do policji. Dochodzenie ustaliło, że Katarzyna O. wzięła ślub z właścicielem folwarku na podstawie sfałszowanych dokumentów osobistych, z których wynikało, że była panną.

Niewiastę pociągnięto do odpowiedzialności karnej.

Sąd okręgowy skazał ją na cztery miesiące więzienia. Wyrok ten zatwierdził również sąd apelacyjny.

Kopniety przez konia

(d) We wsi Kotliny pod Łodzią kopniety zostali przez konia 38-letni Szymon Blum, mieszkaniec Szadka Doznał bardzo ciężkich uszkodzeń cieleśnych. Pogotowie przewiozło go w stanie nieprzytomnym do szpitala św. Józefa.

Buster Keaton

się żeni

Ślub odbędzie się w Łodzi

jutro premiera w „Casinie“

ALISZE 111-12

do REKLAM GAZETOWYCH
CENNIKÓW PROSPEKTÓW

zajęcia fotograficzne dla celów Reprodukcyjnych

RYSUNKI, PROJEKTY REKLAMOWE
i WYDAWNICZE UŁONOWIA

BORKENHAGEN 100

ŁÓDŹ Piotrkowska

Moje Minjatury

Niech pan posłucha...
Mayer przed śmiercią poucza swego syna:
— I pamiętaj, mój synu, nie używaj nigdy obcojęzycznych słów! Nigdy nie wiadomo co takie słowo może oznaczać!

Włeczór. W parku cisza. Księżyc świeci, gwiazdy migocą. Na ławce siedzi on i ona.

— Ach, panno Emilio, niech-no pan! spojrz na ten cudny księżyc... I na te gwiazdy... Czy to nie pachnie romantyzmem?... Ach, w taką noc chciałoby się szaleć, gryźć, całować...

— Ależ, panie Edwardzie...

— Panno Emilio... Pan! Jest podobna do tego księżyc na niebiosach... Jąbym się z paną od razu, tu, na miejscu ożenił...

— Ależ, panie Edwardzie...

— Panno Emilio... Cóż może być piękniejszego niż własny dom, własne dzieci, własne gospodarstwo... Panno Emilio... Weźmy ślub?...

— Kiedy?...

— Choćby, no, jutro... Forsy nie mamy, ale miłość nas złączy wezłem dożgonym... Zgadza się pan, panno Emilio?...

— Jak pan tak sąleża...

— Dziękuję, panno Emilio... Ale zanim połączymy się wezłem dożgonym, chciałby pan zdradzić pewną tajemnicę, panno Emilio... Ja już byłem żonaty i mam sześciolatnią córeczkę, panno Emilio...

— To czego się pan martwi?... Ja nie wychodziłam za mąż i też mam czteroletniego synka, panie Edwardzie...

Od dwóch godzin siedzą już w knajpie. Na stole stoją dwie wypróbnione flaszki od wódki. Zegar dawno wybił już północ.

— Aaaa panie... aaaa co pańska żona na to, że pan w knajpie, co? — pyta pierwszy.

— Moja żona?... Moja żona wcale nie wie, panie...

— Dobrze... aaa jak się dowie?... Będzie awantura, co?...

— Wykluczone, panie... Nie dowie się...

— Aaaa... co pan powie, gdy pan tak późno wróci do domu?...

— Nic, panie, nie powiem...

— To pan ma żonę — aniola...

— Nie, panie... Ja jeszcze jestem kawalerem...

Świat poszalał!!
A Polska szaleć będzie, gdy ukaże się na ekranie

CHARLIE CHAPLIN

w swem najnowszym, epokowym arcydziele

Światła wielkiego miasta

Chłuba repertuaru „Luny” już wkrótce.

Muarice CHEVALIER

JAKO

Wesoły Porucznik

wkrótce w **Grand-Kinie**

Dźwiękowy

Capitol

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH!

Przepiękny poemat miłosny mistrzowskiej reżyserji Ernsta Lubicza

Monte Carlo

W roli głównej uroczą bohaterkę „Parady Miłości” i „Króla Żebraków” — **JEANETTE MAC DONALD** oraz jej partner **JACK BUCHANAN**.

Nadprogram dźwiękowy odcinek i aktualności krajowe. — Początek w dni powszednie o godz. 4.30, w soboty i niedziele o godz. 12.30.

Wielkie hinkietowe

Polska śpiewaczka

zaangażowana została do opery medjolańskiej

(bf) Dyrekcja największego teatru operowego w Europie, „La Scala” w Medjolanie, zaangażowała na sezon zimowy młodą śpiewaczkę, panią **Marję Rońską** która występowała ongiś na scenie opery warszawskiej. Pani Rońska jest polką, pochodzi z Łodzi. Karjera tej znakomitej dziś śpiewaczki przypomina pod pewnymi względami dzieje artystyczne Jana Kiepury. Pani Rońska przez dwa lata występowała na deskach Opery Warszawskiej, zyskując sobie ogólną sympatię publiczności i krytyków, mimo to dyrekcja Opery nie chciała odnowić z nią kontraktu na trzeci sezon.

To pozorne niepowodzenie, podobnie jak u Kiepury stało się bezpośrednią przyczyną sławy naszej rodaczki. Pani Rońska wyjechała zagranicę i tam dopiero zwrócono uwagę na jej niezwykle talent głosowy.

Dyrekcja Opery medjolańskiej zaprosiła panią Rońską na próbny występ, który wypadł doskonale, o czym świadczy najlepiej fakt zaangażowania naszej śpiewaczki na cały sezon.

Pani Rońska wystąpi więc w najbliższym czasie na scenie Opery „La Scala” gdzie występowali już śpiewacy tej masy co Caruso, Battistini, Szalpin, a sławę Polski głosił: Kartel, Kruszelniczka, Didur i Kiepura.

(bf) Nancy Carrol obejmuje główną rolę w filmie p. t. „Człowiek, którego kocham”, opartym na sztuce Maurycego Rostanda.

Dyżury opieki

Nocy dzisiejsze dyżurują następujące apteki: A. Potępa (Plac Kościelny 10), A. Charemy (Pomorska 12) E. Millera (Piotrkowska 46), M. Epstein (Piotrkowska 225-227), Z. Górczyńskiego (Przejazd 59), G. Antoniewicza (Pabianicka 50)

O wszystkim potrochu.

Wzrost wkładów oszczędnościowych. — Na froncie protestów bez zmian... — Napływ złota do Polski. — Przed odebraniem koncesyj wódeczanych

WE WRZESNIU r. b. dał się zauważyć wzrost wkładów oszczędnościowych w P. K. O. o 1,2 proc. mianowicie z 288,844 tys. na 292,295 tysięcy złotych. Wkłady na rachunkach bieżących, czekowych i żyrowych również nieznacznie się podniosły.

Propaganda, przeprowadzona w dniu oszczędności, przyczyniła się niewątpliwie do dalszego

wzrostu zaufania do naszych instytucji oszczędnościowych.

GŁÓWNY Urząd Statystyczny stwierdza, że we wrześniu r. b. zaprotutowano ogółem 415,8 tysięcy sztuk weksli na sumę 103,8 miljonów złotych. W porównaniu z sierpniem bieżącego roku ilość zaprotutowanych weksli wzrosła

o 12 tysięcy, w porównaniu jednak z wrześniem ubiegłego roku komunikat mógłby brzmieć: „na froncie protestów bez zmian”.

PRZED kilku dniami przewieziono samolotami z Wiednia do Polski różnych banków w Warszawie, Lwowie i Krakowie znaczniejsze transporty złota o łącznej wadze 150 klg., wartości około miliona złotych.

Prąd wysokiej frekwencji
(1—2 milionów)
Z promieniami radu
(metoda Zeileisa)
Dr. med. J. POLAK
6-go Sierpnia Nr. 22,
tele fon 164-21.

F. Horowicz-Konciowska
Lekarz-dentysta
wznowiła przyjęcia
w **LECZNICY** przy ul. Piotrkowskiej
Nr 294, codziennie od 4 do 7-ej po poł.

Ogółem w ciągu października przewieziono samolotami komunikacyjnymi do Polski około 250 kg. złota, przeważnie z Anglii.

Z dnem 31-y grudnia r. b. mija ostateczny termin cofnięcia koncesyj wódeczanych osobom nieuprzywilejowanym. W tym terminie mają być odebrane wszystkie koncesje,

nieznajdujące się w rękach inwalidów wojennych.

W związku ze zbliżeniem terminu cofnięcia koncesyj, restauratorzy zabiegają usilnie o sprolongowanie go, jednakże według wszelkiego prawdopodobieństwa Ministerstwo Skarbu decyzyj w tej mierze nie zmieni.

Hallo! Tu radjo..!

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ „POLSKIEGO RADJA”

WTOREK, dnia 3-go listopada.

11.58—12.10 — Sygnał czasu z W-wy. hejnał z Wieży Mariackiej w Krakowie, odczytanie programu na dzień bieżący.

12.10—13.15 — Muzyka z płyt gramof. f-my A. Klingbeil, Piotrkowska 160.

13.15—15.50: Przerwa.

15.50—16.15: Program dla dzieci: 1) „Na wyraju” — obrazek p. B. Hertza 2) Listy od dzieci omówi p. Wanda Tatarkiewicz, Transmisja z Warszawy.

16.20—16.40: „O Janie Ostrorogu” — wygłosi dr. J. Lichensztal Tr. z Warszawy.

16.40—17.10 — Muzyka z płyt gramofonowych z W-wy.

17.10—17.35: Odczyt z Krakowa p. t. „Wartość zagadnienia dziedziczności w wychowaniu” wygłosi dr. E. Godlewski.

17.35—18.50: Popularny koncert symfoniczny. Wyk.: Ork. Filarm. Warsz. pod dyr. G. Fietelberga i St. Tawrowicz (skrzypce). Transmisja z Warszawy.

18.50—9.15: Rozmaitości.

19.15—19.30: Komunikat Izby Przem. Handl. w Łodzi, odczytanie progr. na dzień następny i płyty gramofonowe.

19.30—19.40: Kalendarzyk filmowy i repertuar teatrów.

19.40—19.45: Płyty gramofonowe.

19.45—20.00: Prasowy dziennik radiowy, Tr. z Warszawy.

20.00—20.15: P. Wanda Woytowicz-Grabina.

AUDYCJE ZAGRANICZNE.

19.00. **Wiedeń.** „Hugonoci” — opera Meyerbeera. Tr. z Opery Państwowej.

19.30. **Hamburg.** Audycja autorska Hermanna Kessera.

20.00. **Hamburg.** Koncert symfon.

20.00. **Berlin.** Występ piosenkarza Leo Monossona.

20.15. **Wrocław.** Recital skrzypc. Pawła Hindemitha.

21.00. **Paryż.** „Les Saltimbanques”, operetka Ganne’go.

21.40. **Lipsk.** „Gora” — słuchowisko Arno Schirokauera.

Dźwiękowy Teatr świetlny

„CASINO”

Dziś poraz ostatni.

„ROMANS” w roli **Greta Garbo** i **Lewis Stone**

Nadprogram: **Laurel i Hardy** Arcyzabawna komedia p. t. „PIK NIK”.

Początek o godz. 4-ej, w sob. i niedz. o g. 12-ej.

SPLENDID

Dziś i dni następnych!

„POWRÓT DO ŻYCIA”

dramat reżys. **RAOULA WALSHA** z udziałem kochanków ekranu **Janet Gaynor i Charles Farrell.**

Pocz. o godz. 4-ej, w sob. i niedz. od 12—3. Ceny: 75 gr, 21. 1— i 1.25.

KNIEWOLNICA

Powieść kryminalno-sensacyjna

Napisal specjalnie dla „Expressu” JERZY BAK

40)

(STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI).

W wspaniałym pałacu katowickiego magnata, Fryderyka Blatta zebrało się grono gości z okazji piątej rocznicy ślubu gospodarzy. Wśród zebranych panuje jednak dziwny niepokój. Solenizant oznajmia gościom, że zamierza do stołu obciążyć im pokazać prezent, jaki pani Blatti otrzymała od niego w postaci sukni, wyszycanej brylantami, której wartość wynosi blisko 10.000 dolarów.

Zaledwie jednak dama w brylantowej sukni przestąpiła próg rzesiście oświetlonej sali, gdy nagle rozległ się trzask, jakgdyby pękł elektryczny korek światła zgasił i w tej samej chwili z czterech kątów buchnęły jasne snopy elektrycznych latarek, oświetlając twarze przerażonych gości. Zanim ktoś zorientował się w sytuacji, padł katagoryczny rozkaz: „Ręce do góry!”. Wszyscy pod ścianami!

Jeden z bandytów pod groźbą rewolweru śmagał drogocenną suknię z ramiem pięknej kobiety.

Tego dnia Blatti wrócił do domu mocno zdenerwowany. Żona jego od razu zrozumiała, że powodem zdenerwowania był Kamieniecki. Blatti opowiada jej w wielkiej tajemnicy, że Kamieniecki pracuje nad jakimś wynalazkiem, który spowoduje przewrót w dziedzinie chemicznej. Na ten cel zużył on cały swój majątek. Za kilka dni ma się przekonać ostatecznie, czy wynaleziony przez niego wzór chemiczny jest dobry. Jeżeli tak — w takim razie Blatti jest zgubiony, a jego wróg będzie triumfował. O zniszczeniu tych papierów nie może być mowy, gdyż Kamieniecki strzeże swej tajemnicy jak oka w głowie. Cały jego gabinet jest podobno opancerzony. Nikt nie ma doń dostępu, nawet jego żona.

Kamieniecki ma jeszcze jednego wroga w osobie Kazimierza Flaszowskiego, narzeczonego Jadzi Krzysikówny, stenotypistki w fabryce chemikaliów Blatta i Kamienieckiego.

Pewnej nocy Kamieniecki i jego żona zostali zamordowani. Bezценne dokumenty, dotyczące wynalazku, zginęły. Policja areztowała Flaszowskiego jako podejrzanego o udział w morderstwie.

Jadzia nawiązuje znajomość z dr Scheidemannem, przyjacielem Blatta. Ponieważ podejrzewa Scheidemanna o udział w zbrodni postanawia go śledzić i wyjeżdża z nim do Warszawy gdzie zamieszkuje w hotelu.

Podczas rewizji w pokoju Scheidemanna Jadzia znajduje w jego teczkach list następującej treści: „8-go listopada o 7-ej wieczorem w Wilnie na dworcu Pan w meloniku granatowej jesionce i z laską w ręku. Podejść i powiedzieć dwa słowa: „Henryk-Katowice”. Odpowiedź będzie brzmiała: „W porządku”. Przysłać kogolwiek. To wszystko!”

Jadzia udaje się do Wilna i wpada w ręce litewskich zbiorów, którzy posiadają Krysiówkę o uprawianie szpiegostwa.

Po umieszczeniu w szpitalu więziennego Jadzia nawiązuje znajomość z detektywem Czyńskim.

Flaszowski odzyskuje wolność i zabiera się również do ścigania mordercy Kamienieckiego.

Detektyw wraz z Flaszowskim udaje się do Łodzi i tam podczas pościgu Klimczak został zabity.

Flaszowski po tych wypadkach wyjeżdża do Krakowa, detektyw zaś do Katowic, gdzie nawiązuje kontakt z Blattem.

Pewnego dnia Flaszowski wraca z Krakowa i opowiada, że słyszał przez telefon głos zabitego Klimczaka.

Przeprowadzone dochodzenie ustaliło, że tajemniczy „duch” Klimczaka dzwonił z telefonu, mieszczącego się w mieszkaniu Skowronka ogrodnika cmentarnego.

Komisarz Matyslak, detektyw i Flaszowski wybierają się w nocy na cmentarz. W odludnym domku na cmentarzu znaleźli zwłoki Skowronka.

Detektyw i Flaszowski po strasznych przeżyciach owej nocy udali się na spoczynek.

Komisarz Matyslak otrzymuje list od jasnowidza Zarańskiego, który podejmuje się wyjaśnić zagadkę na cmentarzu.

— Jakiego ogrodnika? — pytam zdziwiony.

A ona odpowiada mi:

— Jakto?... Nie wiesz, że dziś w nocy zamordowali ogrodnika na naszym cmentarzu?... —

— Skąd wiesz?... — pytam w dalszym ciągu ogromnie zdumiony.

— Widziałem dokładnie... We śnie... Było to dziś o godzinie 7-ej zrana.

O ósmej, gdy przyniesiono nam gazetę, znalazłem już w niej notatkę w rubryce „Z ostatniej chwili” o tajemniczym

wypadku na cmentarzu. Czy nie uważają panowie, że to jest conajmniej dziwne?... — zakończył jasnowidz, zwracając się do detektywa i komisarza, którzy słuchali go z nateżoną uwagą.

— Jest to nietylko dziwne, ale bardzo ciekawe... — odparł komisarz. — Czy córeczka pańska nie powiedziała nic bliższego o tym śnie?... —

— Niestety, gdy po przeczytaniu tej notatki w gazecie, chciałem wydożyć od niej szczegóły snu, nie mogła mi już nic powiedzieć... Nie wiedziała nawet o czym mówię... —

— O tym ogrodniku, o którym ci się śniło... — starałem się naprowadzić jej myśli na właściwe tory.

— O jakim ogrodniku?... nie mogła sobie przypomnieć. — Nie znam żadnego ogrodnika... —

— No, wiesz, ten, którego dziś w nocy zamordowali... —

Zrobiła zdziwioną minę i odparła: — Zdawało ci się, tatusiu... Żadnego ogrodnika nie zamordowali... Nie wiem czego ty chcesz ode mnie... —

— Wiesz, co cię wszystkich swe poprzednie wywody? — zdziwił się detektyw.

— Tak, proszę pana... Nie należy się tem dziwić... Wzięte prorocze jak błyskawice powstają nagle i nagle gasną... Nie ulega dla mnie wątpliwości, że to, co ona mi mówiła o 7-ej zrana było prawdą... Zresztą, słyszałem przecież jej płacz i prowadziłem z nią na ten temat rozmowę, którą przed chwilą panom powtórzyłem... Ale po godzinie wszystko już wywlekało jej z głowy... To się zdarza bardzo często... Na to nie ma rady... —

Komisarz poczęstował gości papierosem i zapytał:

A czy później nie wspominała już o swym śnie?... —

— Nie, już teraz przepadło... Teraz już do tego snu nie wróci, chyba w transe hipnotycznym... W związku z tym nie z tym snem i ową notatką w piśmie ośmieliłem się zwrócić do pana komisarza z propozycją urządzenia seansu... —

— Słusznie, słusznie... — zgodził się

Rozdział trzydziesty pierwszy Kalosze.

Po wyjściu Anatola Tardy - Zarańskiego, w gabinecie komisarza zapadła chwilowa cisza. Przerwał ją Matyslak, który zapalił papierosa i rzekł:

— Jest to naprawdę ciekawa historia... Przypuszczam, że Zarański nie miał powodu nas oszukiwać... —

— Czy pan ma pewność, że wszystko, co mówił, jest prawdą?... —

— Pewności nie mam, ale nie mam również powodów do przypuszczeń, że mogło być inaczej.

— Jakle uczynił on na panu wrażenie?... —

— No... w każdym razie nie ujemne... — odparł Matyslak.

Detektyw uśmiechnął się i począł bębnić palcami.

— A czy pan ma jakieś podejrzenia?... — zapytał komisarz, którego dziwiło zachowanie się detektywa.

— Narazie nic jeszcze nie mogę powiedzieć konkretnego... Zobaczymy, zobaczymy... —

— Zauważyłem, że nie spuszczał pan z oka naszego gościa... —

— Obserwowałem tylko jego nogi... —

— W jakim celu?... —

— Aby sprawdzić, czy nosił kalosze... — odparł detektyw.

Komisarz zmarszczył czoło.

— Jakiś nowy trick?... —

— Nie, nic nowego... Jak pan pewnie

Matyslak: — To są rzeczy niezmiernie ciekawe i ze względów naukowych i z powodu tych nocnych wydarzeń... Tak... To są rzeczy bardzo, bardzo ciekawe... —

Czyński przyglądał się uważnie jasnowidzowi. Komisarz nie mógł zrozumieć, dlaczego detektyw nie spuszczał oczu szczególnie z nóg Anatola Tardy - Zarańskiego.

W pewnej chwili detektyw przeprosił gościa i wyszedł na kurytarz. Gdy wrócił po kilku minutach, słyszał następujące słowa jasnowidza:

— ... jest to kardynalny warunek... —

Pan Zarański chce urządzić seans dziś wieczorem... — poinformował komisarz detektywa. — Jako warunek stawia jednak, aby w seansie tym brały udział wszystkie zainteresowane osoby... —

— Tak... — potwierdził jasnowidz katagorycznym głosem. — Szczegół ten jest niezmiernie ważny... Od tego zależy powodzenie seansu... Wszystkie osoby, choćby ich nawet było piętnaście i więcej, muszą być obecne w pokoju, w którym przeprowadzimy nasz eksperyment... Nie mówię oczywiście o tych, których należałoby sprowadzać z innych miast, ale przynajmniej należy ściągnąć tych, którzy mieszkają lub przebywają czasowo w Katowicach.

— To nie trudno... — zaaprobował Czyński. — Poprosimy pana Blatta, Flaszowskiego, Jadzię. Kogo jeszcze?... —

— Wiecej chyba nikogo... — odparł komisarz w zamyśleniu.

— W takim razie ilu osób mogę się spodziewać? — zapytał jasnowidz.

— Pieciu... — odrzekł Matyslak.

— Wiecej nie można?... —

— Jeśli chodzi o osoby zainteresowane i przebywające w Katowicach, to wymieniliśmy już wszystkich... —

— W takim razie dobrze... Czekam dziś na panów o dziewiątej wieczorem... —

— Doskonale... —

— Adres panowie mają?... —

— Tak jest, dziękujemy bardzo... —

— Narazie niema za co... Oby tylko eksperyment się udał, a będzie to dla mnie największą nagrodą... —

Jasnowidz pożegnał się i wyszedł.

— Włec coś z tego?... —

— Wpadło mi włec na myśl, że pewnie przeszedł w kaloszach... Wyszedłem na kurytarz, by sprawdzić i okazało się, że się nie pomyliłem... Kalosze były przy drzwiach.

Komisarz przyglądał się uważnie Czyńskiemu.

— No, dobrze, ale mimo to jeszcze pana nie rozumiem... Czemu nagle zainteresował pana ten szczegół?... Cóż z tego, że jasnowidz przyszedł w kaloszach?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— Włec coś z tego?... —

— O, to już jest ważne, panie Komisarz... Czy widział pan jak ludzie zdejmują kalosze. Niektórzy, bardziej nie- dbali i nieporządni zdejmują kalosze bez pomocy rak, przykładając palce jednej nogi do pięty drugiej... Inni natomiast wychodzą z założenia, że w ten sposób niszczą się kalosze i wolą się schylić, by zdjąć je porządnie rękoma.

— Pański wykład o zdejmowaniu kaloszy jest bardzo pouczający, ale... —

— ...ale pan jeszcze nie rozumie o co mi chodzi... Troszkę cierpliwości, panie komisarzu... Wracając do mego wykładu, jak pan to nazywa skonstatowałem, że Zarański jest człowiekiem oszczędnym i starannym... Na kaloszach były ślady jego palców... Teraz już pan rozumie?... —

Komisarz uśmiechnął się, jakgdyby począł już domyślać się podstępny detektywa.

— Zbadał pan te odciski?... —

— Kazałem je sfotografować i porównać z odciskami, które znalazłem na słuchawce aparatu telefonicznego, stojącego na komodzie w mieszkaniu Skowronka... —

Komisarz zatarł ręce z zadowolenia.

— Nie mógł pan uczynić nic lepszego... — pochwalił Czyńskiego. — Czy przypuszcza pan, że to on dzwonił z mieszkania ogrodnika, grając rolę Klimczaka?... —

— Odpowiedź na to pytanie da nam ekspertyza daktyloskopijna... —

— Słusznie... Ale skąd zrodziło się w panu to przypuszczenie?... —

— Nie wierzę w tę sałą historię ze snem i jego córeczką... —

— Ej, czyżby nie za wiele sceptyzmu, drogi przyjacielu?... —

— Nie mam zaufania do siebie, włec coś dopiero do obcych ludzi — odparł detektyw. W moim zawodzie szkodliwy jest tylko brak podejrzeń, lecz same podejrzenia nigdy mi jeszcze nie zaszkodziły... —

— Może ma pan rację... Ano, zobaczmy... —

— Tak... Po południu obydwie odbitki będą gotowe... Wieczorem idąc na seans, będziemy już mił pewnością, czy Zarański jest naprawdę tylko jasnowidzem, czy też współnikiem Klimczaka, Wosiaka, Scheidemanna i ich towarzyszy... —

— Słusznie, ale narazie musimy poczynić wszelkie przygotowania w celu odbycia tego seansu... —

Flaszowskiego i Krzysikównę mogę zawiadomić, aby przybyli na czas, lecz co zrobić z Blattem?... Wolałbym aby pan z nim tę sprawę załatwił... —

— Dobrze, już ja się tem zajmę... Kiedy się zobaczymy w takim razie?... —

— Przyjdę do pana o szóstej popołudniu... —

— Proszę bardzo... Będę czekał na pana... —

I Matyslak dodał, wyciągając na pożegnanie rękę:

— W każdym razie pomysł pański był niezły... Wcale niezły... —

Rozdział trzydziesty drugi.

Rozmowa, prowadzona szeptem...

Zostawmy na chwilę naszych bohaterów w Katowicach i przenieśmy się myślą ku wesołej kochanej Warszawie. Mimo kryzysu, mimo ciężkich czasów Warszawa była i pozostanie najweselejszym miastem w Polsce. Bawią się tam wszyscy, począwszy od wyfraczonych dżentelmenów w zacisznych, komfortowych pałacykach w Alejach tych, czy innych, a kończą na Antkach i Felkach,

gdzieś na Pelcowiznie lub Szmulowiznie bawią się wszyscy i wszędzie.

W nowoczesnej „Adrii”, gdzie przyćmione światła harmonizują tak cudownie z zawrotem jazzu i specyficzną atmosferą wielkomiejskiego dancingu, kryją się w przytulnych łóżach piękne główki kobiece, a pośrodku sali stłoczona masa tancerzy podryguje w takt żywołowej muzyczki.

Dźwiękowe Kino

Na żądanie publiczności! Tylko 3 dni!

Dziś i dni następnych!

Na żądanie publiczności! Tylko 3 dni!

Dziś i dni następnych!

Najoryginalniejsze arcydzieło dźwiękowe sezonu, reżyserji R. Eichberga

„HAI-TANG“

Wielki dramat miłosny z czasów rosyjsko-japońskiej wojny, ilustrujący miłość kochanków odmiennych ras — W roli tytułowej chińska gwiazda filmowa

ANNA MAY WONG

Nad program: Dodatek dźwiękowy i aktualności krajowe. — Początek seansów o g. 4-ej po poł., w sob. i niedz. o g. 12 w poł. Ceny miejsc popularne. — Karty premjowe ważne bez ograniczeń.

5-ty tydzień nienolowanego powodzenia

„10-ciu z PAWIAKA“

Ceny na wszystkie miejsca i seanse zł. 1 i 1.50

Kino-Teatr
CORSO
ZIELONA 2-4.I-szy
Blokada na Morzu

Komedja w 12 aktach

II-gl

Komedja w 12 aktach

GAZECIARZE

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH

wielki niechywały podwójny program!
24 akty

Wielki dramat rewelacyjny w 12 aktach. W roli głównej przepiękna i żywiołowa ANNA NILSON oraz niezrównany WALLACE Mr. Donald — Dramat i miłość „ludzi podziemnych”. Walka młodych serc z brudem i podłością wyrzutków społeczeństwa. Zwycięstwo sprawiedliwości. Odwieczna walka Stanów Zjednoczonych w obronie prohibicji oto treść tego arcydzieła.

W roli głównej najpopularniejsi aktorzy świata PAT i PATACHON. Śmiech i humor. Artyzm. Arcyzabawna i prześliczna treść to walory tego filmu. UWAGA! Pomimo wielkich kosztów ceny popularne. Początek seansów w dni powszednie o godz. 4 po poł. w sob. i święta o godz. 12-ej w poł.

Nikt nie kupuje, ani nie sprzedaje maszyny, starej czy nowej, póki nie poinformuje się

w Biurze Pośrednictwa Maszyn:

Inż. **Juljusz HAMER i S-ka.**

Łódź, 6-go Sierpnia 1, tel. 188-58.

Wasze zdrowie, Szczęście i powodzenie życiowe, Duże ofiary materialne zależne są od jakości towaru. Nie każdy dowolnie zachwala towar, lecz w ciągu dziesiątków lat w całym świecie wypróbowana jakość zastręga na Wasze zaufanie.
TYLKO „OLLA“Słynący od 25 lat jako światowej sławy **TELEPATA-JASNOWIDZ**. Powie Ci — jaki los Twojego życia będzie. Powie — imię Twoje i osób interesujących Cię. Powie Ci — o osobach zainteresowanych z fotografii. Udzieli Ci — najlepszych rad i wskazówek.KTO nie może przyjąć osobliście, NADESŁE imię, datę urodzenia i 93 groszy znaczek pocztowy na koszt przesyłki próbnej analizy określającej: charakter, skłonności, los Twojego życia i przeznaczenia.
ADRES: WARSZAWA, ul. BEDNARSKA 17.

Analiza szczegółowa i odpowiedzi SŁYNNEGO MEDJUM — zł. 8.25 gr.

UWAGA — Każdy może otrzymać TALIZMAN SZCZĘŚCIA odpowiednio dostosowany za opłatą zł. 7.25 gr.

Doktor
KlingerSPEC. CHOR. WENERYCZNYCH, SKÓRNYCH I WŁOSÓW. (PORADY SEKSUALNE). **Andrzeja 2. Tel. 132-28**
Przyjmuje od 9-11 i 5-8 w niedzielę i święta od 10-12
Od 1-2 w Lecznicy, Piotrkowska 62.Dr. med.
REICHERSpecjalista chorób skórnych i wenerycznych. Leczenie d. atermia. Elektroterapia. **Południowa 28, tel. 201-93**
Od 8-11 rano i od 5-8 wiecz. W niedzielę od 9-1 pp. Dla niezamożnych ceny lecznic.Dr. med.
H. Lubiczspecjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych. **Cegielniana № 7**
według starej numeracji Cegielniana 43 telefon 141-32
Przyjmuje od g. 8-10 12-2, 5-8 w niedzielę i święta od 9-11 Dla pań oddzielna poczekalnia.PORADNIA WENEROLOGICZNA
Lekarzy - specjalistów **ZAWADZKA 1.**
czynna od 8 rano do 9 wieczór. Od 11-12 i 2-3 przyjmuje kobieta-lekarka w niedzielę i święta od 9-2. Leczenie chor. WENERYCZNYCH i SKÓRNYCH. **Porada 3 zł.**Tańców Nowoczesnych
„RUMBA“jak ciou sezonu
wyucza SZKOŁA TAŃCA
Zygmunta HENRYKOWSKIEGO
CEGIELNIANA 12, tel. 168-43 od 10 rano do 10 w 1 w szkole Cegielniana 7, od godz. 8-ej wiecz. do 10-ej wiecz.
Asystent BRUNO MATH.**LECZNICA**
LEKARZY SPECJALISTÓW
I GABINET DENTYSTYCZNY
PRZY GÓRNYM RYNKU
Piotrkowska 294, tel. 122-89.(przy przystanku tramw. pabjanickich) Czynna od 10-ej rano do 7-ej wiecz. w niedzielę i święta do 2-ej po poł. Wszystkie specjalności i dentystyka. Kapiele świetlne, lampka kwarcowa, elektryzacja, Roentgen, szczerpienia, analizy (mocz, krew, płwocin, wydzielina itd.). Operacje, opatrunki, leczenie żylaków zastrzykami. Wizyty na miasto. **Porada 4 złote.**
Porada dentystyczna oraz wenerologiczna dla chorób skórnych i wenerycznych porada 3 złote.DOKTOR
H. Wołkowyski
Cegielniana № 4,
telefon 216-90.specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Leczenie lampą kwarcową. Elektroterapia.
Przyjmuje od g. 8-2 przed p. i od 5-9, w niedzielę i święta od g. 9-1. Dla pań oddzielna poczekalnia.Dr. med.
NiewiażskiAndrzeja 8, tel. 159-40. Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych. Elektroterapia, diatermia.
Przyjmuje od godz. 8-11 i od 5-9, w niedzielę i święta od 9-1. Dla pań oddzielna poczekalnia.Dr.
R. Zalcwässer
chirurg powrócił
mieszka obecnie
19 Cegielniana 19
(dawn. Cegielniana 55)
tel. 125-17 tel. 125-17
przyjmuje od 4-7 po poł.Dr. med.
J. NADEL
akuszerka i
choroby kobiece
Przyjmuje od 3-5 i od 7-8
Pomorska 7
tel. 127-84.Dr. med.
RóżanerDzielnia № 9, tel. 128-98. Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych.
Przyjmuje od 8-10 i 4-8 w niedzielę i święta od 9-12. Oddzielna poczekalnia dla pań.Dr. med.
Lagunowski
Piotrkowska 70
Tel. 181-83Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych. Leczenie światłem promieniami Roentgena i lampą kwarcową.
Przyjmuje od 8.30 do 10.30 rano, od 1 do 2.30 pp., od 6 do 8.30 w., w niedzielę i święta od 10-1. Dla pań oddzielna poczekalnia.Gabinet Lekarsko Dentystyczny
D. TONDOWSKA
ul. GŁÓWNA 51, telefon 174-93
Przyjmuje od 9-2 i 3-8. Ceny lecznic.**Ponczochy jedwabne**
i inne.
przyjmuje do reperacji.
ul. 6-go Sierpnia 76, III piętro.
Ganio, bo w prywatnym mieszkaniu**Rozmaite**
ŁADNIE umeblowany pokój frontowy telefonem, niekierujący do wynajęcia od zaraz Cegielniana 8, dozorca wskazuje.

KURS palas oraz najnowsze szydełkowe roboty filet, wyuczam hafty ręczne i maszynowe, Kaufmanowa, Piotrkowska 18, pr. oficyna i piętrowo.

ZŁOTY — lekcia: francuskiego angielskiego, niemieckiego, hiszpańskiego, włoskiego, Cegielniana 37, m. 10 od 5 do 8 wiecz.

W ZDUNSKIEJ Woli, ul. Marszałka Piłsudskiego 86 do sprzedania dom rogowy w dobrym punkcie, nadający się do wszystkiego. W razie sprzedaży dom będzie opróżniony. Cena przystępna Józef Szymczak.

WSIADAJĄC do taksówki w sobotę dnia 31 października o godzinie 13-ej z postępu przy rogu Zielonej i Piotrkowskiej i jadąc z kliniki Położniczej 6-go Sierpnia 15 pozostawiono teczkę z bielizną. Uprasza się uczciwego szofera o zwrot takowej za wynagrodzeniem do Lewkowicza, Piotrkowska 80.

MIOD pod gwarancją czysto pszczoły lipcowego zboru z pasieki własnej jako środek odżywczy i leczniczy wysła za pobraniem poczt. w zaplombowanych blaszankach franko z opakowaniem 5 kg. zł. 17.50, 10 kg. zł. 32.50. Pasieka Braci Kulmatyckich, Hordyszcze poczta Kozłów, k/Tarnopola.

DR. MED.
L. NITECKISpecjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopłciowych
NAWROT 32. TEL. 213-18
przyjmuje od 8-10 rano i od 4-8 wiecz. w niedzielę i święta od 9-12 w poł. dla pań oddzielna poczekalnia.NIE BĄDZCIE LEKKOMYŚLNI!!
Nie kupujcie wyrobów wątpliwych pamiętajcie, że przetrwały „PRIMEROS“Lekarz - dentysta
B. NUSBAUMOWA
Piotrkowska 51
tel. 121-23
Godziny przyjęć od 4-7 wieczór.

Echa spotkania Hasmonia-Union

Skandaliczna organizacja zawodów. — Krzywdzące orzeczenia sędziów.

Niedzielne spotkania bokserów Union — Hasmonia wywołało w sferach sportowych Lwowa kolosalne zainteresowanie.

Dość powiedzieć, że już na godzinę przed zawodami sala była kompletnie zapelniona i wszystkie bilety wejścia wysprzedane.

Znaczna część publiczności zmuszona była odejść od kas biletowych, gdyż policja zabroniła sprzedaży więcej biletów, aniżeli pomieścić mogła nie zbyt zresztą obszerna sala.

Sukces kasowy spotkania nie szel! niestety w parze z sukcesem organizacyjnym. Okazuje się, że to wszystko co do tej pory pisano o balaganie organizacyjnym w lwowskim światku bokserów jest jeszcze za mało w porównaniu z tym co oglądano na zawodach Union — Hasmonia.

Chwilami odnosiło się wrażenie, że działacze bokserzy to kompletni laicy, którzy chyba od niedawna interesują się sportem bokserkim.

Możnaby było również życzyć tam tejemu okrogowi by się zdobył na nieco lepszych sędziów, gdyż niedzielni wystawili sobie jak najgorsze świadectwo.

W tych warunkach nie mogli być mowy o wygraniu spotkania przez Union, który zresztą pod każdym względem posiadał lepszy zespół od gospodarzy.

Łodzianie byli szczęśliwi, że zawody przynajmniej zakończyły się remisem.

Publiczność lwowska na szczególne wyrażała więcej taktówi gościnności a na dowszystko wyrzeka sportowego aniżeli gospodarza.

Krzywdzące łodzian orzeczenia sędziów wywoływały burze protestów ze strony publiczności.

Z wielkim zainteresowaniem oczekiwane spotkanie Stibbe — Wocka zakończyło się skandalem.

Sędziowie początkowo ogłaszali zwycięstwo Stibbe na punkty, następnie jednak, gdy publiczność już się rozszedła odwołali swą pierwotną decyzję i uznali walkę za nierozstrzygniętą.

Przebieg spotkania Union — Hasmonia przedstawia się następująco:

Waga musza: Bicer I (U) — Landinger (H). Walka mało ciekawa. Sędziowie ogłaszają zwycięstwo lwowianina, chociaż wynik ten sam byłby najbar dziej sprawiedliwy.

Waga kogucia: Bicer I (U) — Szyrak (H). Pierwsze dwie rundy miały całkowicie do łodzian, który wyraża nie góruje nad mało wyrobionym lwowianinem.

W trzeciej rundzie łodzianin nieco słabnie. Runda ta wykazuje nieznaczna przewagę Szwiraka.

Ogłoszenie przez sędziów zwycięstwa lwowianina wywołuje burze protestów.

Waga piórkowa: Firpo (U) — Packer (H). Łodzian z miejsca ujmują inicja

tywę i już w pierwszej rundzie zwycięża przez techniczne K.O.

Waga lekka: Szejn (U) — Korsower (H). Pierwsza runda jest wyrównana.

W dwóch następnych Korsower, bezsprzecznie najlepszy bokser Hasmonia ma znaczną przewagę i zwycięża wysoko na punkty.

Waga półśrednia: Wudel (U) — Edelman (H). Już w pierwszej rundzie celny prawy sierpowy lwowianina trafił Wudla w szczękę i zostaje on wyliczony.

Waga średnia: Seidel (U) — Bogner (H). Seidel o klasę lepszy od przeciwnika, atakuje bez przerwy. Wspaniała technika Seidla wzbudziła ogólne uznanie wśród publiczności. W trze-

ciej rundzie Seidel zwycięża przeciwnika przez K.O.

Waga półciężka: Wurm (U) — Gross (H). Sensacja spotkania. Rutynowany, lecz stanowczo przereklamowany Gross ulega zupełne zasłużenie młodemu unioniście, który przez cały czas spotkania przeważał.

W wadze ciężkiej Stibbe uzyskał zwycięstwo walcowerem. Na zakończenie odbyło się spotkanie eliminacyjne między Stibbem a Wocką. Łodzian o klasę lepszy technicznie Wocka przewyższa siłą uderzenia.

Początkowo sędziowie ogłaszają zwycięstwo Stibbe, następnie jednak zmieniają decyzję i uznają walkę za nierozstrzygniętą.

R. H.

Polski Związek Tenisu Stołowego

powołany został do życia na konferencji delegatów poszczególnych okręgów

Dzięki inicjatywie Łódzkiego Okr. Zw. Ping - Pongowego doszła wreszcie do skutku konferencja delegatów poszczególnych związków okręgowych w sprawie powołania do życia związku państwowego.

Konferencja ta odbyła się w niedzielę w lokalu YMCA łódzkiej przy udziale delegata okręgu krakowskiego dr. Hornunga, delegata okręgu lwowskiego red. Przybylskiego oraz dość liczne delegacji łódzkiej.

Po zebraniu konstytucyjnym odbyło się zebranie organizacyjne, które przewodniczył prezes łódzkiego okręgu p.

Aleksander Sztencel.

Zebranie cechowała harmonia i zgodność poglądów.

Po przeprowadzeniu licznych zmian w statucie opracowanym przez okręg łódzki oraz bardzo ożywionej dyskusji w której prym wodził pp.: dr. Hornung red. Przybylski, postanowiono ustalić nazwę nowego związku: „Polski związek Tenisu Stołowego” oraz uznać Łódź jako siedzibę związku. Dalszy ciąg obrad odbywał się w poniedziałek. Prezesem związku obrano dyr. Kannenberga z Pabjanic.

Znowu zmiana terminów ligowych

Na wczorajszym posiedzeniu Ligi PZPN rozpatrywano raz jeszcze sprawę zmiany terminów ligowych, przyzem postanowiono wszystkie mecze wyznaczone ostatnio na 29 bm. przenieść na 15 bm. odwrotnie zostawiając jednak przypuszczalny finał mistrzostwa Wisła — Garbarnia w dniu 29 bm.

Kalendarzyk zawodów na listopad przedstawia się więc definitywnie następująco:

To pisze prasa niemiecka o mającym się odbyć spotkaniu Polska—Niemcy?

„W związku z mającym się odbyć spotkaniem Polska—Niemcy dziennik niemiecki „B.Z. am Mittag” zamieszcza następujący artykuł:

Niemieckich bokserów — amatorów, których wspaniałe i pełnowartościowe zwycięstwo nad Ameryką pozostało w pamięci wszystkich, czeka okazja do nowego czynów. Dnia 8 listopada będą nasi amatorzy gośćmi polaków. W poszczególnych spotkaniach zostali wyznaczeni już bokserzy, tak że pary będą następujące:

waga musza: Taudien (Gdańsk) spotka się z Kazimierskim,

w. kogucia: Ziglarsky (Monachjum), walczyć będzie z Forlańskim.

w. piórkowa: Jakubowski (Bochum) zmierzy się z Rudzkiem,

w. lekka: Donner z Berlina spotka się z Seweryniakiem,

w. półśrednia: Kurth (Kolonja) walczy z Arskim,

w. średnia: Rennen (Kolonja) z Majchrzyckim,

w. półciężka: Schiller (Monachjum) z Wiśniewskim,

w. ciężka: Ramek (Berlin) z Wocką.

Jednak w powyższym zestawieniu znajdują jeszcze prawdopodobnie zmiany. Mianowicie Kurth z Kolonji został wy-

pujaco:

7.XI. Garbarnia—Lechia, 8.XI. Polonia — ŁKS, Wisła—Warszawianka, Pogoń—Warta, Ruch, Cracovia; 15.XI. Warszawianka — Warta, Lechia—Pogoń, Ruch—Czarni; 22.XI. Legja—Warszawianka, Cracovia—ŁKS, Pogoń—Polonia; 29.XI. Garbarnia—Wisła, Legja—Pogoń, Czarni—Cracovia, Ruch—Warszawianka.

stawiony przez tamtejszy związek na mecz z Belgią, który ma się odbyć w tym samym dniu tak że prawdopodobnie nie będzie mógł przeciw Polsce walczyć, chociaż jeszcze oficjalnie nie w tej sprawie niewiadomo.

Również w składzie Polski mają zajść pewne zmiany, gdyż kapitan związku p. Sadłowski ma zamiar zastąpić Forlańskiego Cyranem i Majchrzyckiego — Wleczorkiem.

Ponieważ polacy w swoich ostatnich walkach przeciwko Czechosłowacji, Austrii i Węgrom wykazali doskonałą formę, należy się z nimi liczyć jako z poważnym przeciwnikiem. Z nami przegrali polacy ostatnio 6:10, lecz od tego czasu poczynili duże postępy!

My ze swej strony musimy dodać, że u nas co do składu reprezentacji panuje niebawala rozgardziasz.

Z Poznania donoszą nam, że skład uległ już znacznym zmianom, zaś kapitan związkowy p. Sadłowski złożył oficjalne oświadczenie, że reprezentacji absolutnie nie aprobował.

Ciekawe więc, kto u nas wyznacza składy reprezentacyjne i na czym w takim razie polega rola kapitana związkowego?

Francuzi atakują rekord światowy

Francuski zw. lekkoatletyczny zamierza wczesną wiosną zaatakować rekord światowy w sztafecie 4x1500 metra, należący do Finlandii z wynikiem 16:11.6. Wypada to średnio po 4:03 na każde 1500 mtr. W skład drużyny mają wejść Ladoumegue, Marten, Keller, Ledue. Z tym samym zamiarem nosi się Warszawianka, która wystawiłaby drugą znową z Petkiewicza, Kusocińskiego, Skowrońskiego i Kopera (lub Nowackiego).

Najlepsi sprinterzy kolarscy świata

Francuski dziennik „Echo des sports” podał listę najlepszych kolarzy-sprinterów świata. Oto ich nazwiska: Michard, Gerardin, Taucheux (Francja), Scheerens (Belgia), Hansen (Dania), Kaufman (Szwajcaria), Martinetti, Paani, Bergamini (Italia), Moeskops (Holandia). Lista ta nie uwzględnia z niewiadomych przyczyn ani doskonałych sprinterów amerykańskich, pozatem Linariego, Arleta, Engla, Steffesa, Kempena i Richlee go.

P. Sadłowski podał się do dymisji

Jak się dowiadujemy, kapitan związku Polskiego Zw. Bokserkiego p. Henryk Sadłowski podał się do dymisji, gdyż Zarząd PZB ustalił skład

Rehabilitacja Ł.K.S-u.

Na skutek nieistotnych zresztą wyroków gawiedzi po zawodach piłkarskich ŁKS — Warta w dniu 28 czerwca wydział gier i dyscypliny obłożył karą ŁKS w wysokości 200 złotych oraz groźbą zamknięcia boiska. Zarząd ŁKS-u za protestował przeciwko temu orzeczeniu do głównego zarządu ligi, który po rozpatrzeniu całej sprawy uchwalił zmniejszyć karę do 50 złotych i zakwalifikować przewinienie ŁKS jako brak opieki nad goszczącymi graczami.

Sędziowie—Prasa.

Powyższe niezwykle sensacyjne zawody w piłkę nożną, odbędą się w nadchodzącą niedzielę na boisku WKS, przypuszczalnie o godz. 1-ej popoł. Obie drużyny wystąpią w silnych składach, wśród których widnieją nazwiska dawnych doskonałych graczy, przeszłych bądź w „stan spoczynku” bądź do grona sędziów, bądź wreszcie do... łamów dzienników łódzkich. Całkowity dochód z tych zawodów, nad którymi protektorat objął raczył p. wojewoda Jaszczołt, przeznaczony jest na rzecz walki ze skutkami bezrobocia na terenie naszego miasta.

On....?
Jego Buty....?
Laseczka....?
Melonik....?

TO

Charlie Chaplin

w swym ostatnim epokowym arcydziele

Światła wielkiego miasta

Chłaba repertuaru LUNY już wkrótce

Bocheński zaproszony do Budapesztu.

Węgierski związek pływacki projektuje na koniec sierpnia roku przyszłego urządzenie wielkich międzynarodowych zawodów pływackich, w ramach których zorganizowany zostanie wielki bieg na sto metrów stylem dowolnym.

Na zawody mają być zaproszeni: Steiner (Czechosłowacja) Schubert (Niemcy) i Bocheński (Polska).

O bokerskie mistrzostwo świata

W meczu bokerskim o mistrzostwo świata w wadze koguciej Al. Brown pokonał francuza Huata, zachowując tytuł mistrza świata.

Ostatnia minuta

Olbrzymie nadużycia w holenderskim ministerstwie finansów

Haga, 3 listopada.

(Telegram własny)

(t) W holenderskim ministerstwie finansów wykryte zostały nadużycia, których dopuszczali się systematycznie urzędnicy już od kilku lat. W związku z powyższym aresztowano 4 wyższych urzędników. Jeden z urzędników zastrzelił się przed aresztowaniem.

Skarb państwa poniósł straty w wysokości 200 milionów guldénów.

Sowieci przeciw Japonii w związku ze sprawą Mandżurji

Moskwa, 3 listopada.

(t) Władomości nadchodzące z Japonii o przygotowaniach do marszu na terytorium sowieckie wywołały w Moskwie wielkie podniecenie. Dzisiejsza „Prawda” ogłasza artykuł, w którym oskarża imperialistów japońskich, iż chcą wywołać zarzewie wojny na całym Wschodzie. Pismo to stwierdza, że Sowieci zdają sobie sprawę z powagi sytuacji, ale nie dopuszczają w żaden sposób do naruszenia swego terytorium.

Jutro zwołany będzie w Moskwie wielki wiec w sprawie wypadków w Mandżurji.

Rząd litewski

—rowadza oszczędności

Kowno, 3 listopada.

(t) Rada ministrów wydała okólnik do wszystkich urzędów państwowych, domagając się zaprowadzenia jaknajdalej idących oszczędności w wydatkach. Poza tym rozważany jest projekt obniżenia płac urzędniczych o 20 proc. Rząd jednak obawia się energicznych protestów urzędników, wobec czego wprowadzenie tej obniżki narazie odroczył do 1-go stycznia.

Rocznica rewolucji

obchodzona będzie uroczystie
w Moskwie

Moskwa, 3 listopada.

(t) Czynione są wielkie przygotowania do obchodu rocznicy rewolucji bolszewickiej. Na placu Lenina odbędzie się wielka parada wojsk, poza tym zorganizowana będzie demonstracja robotników w której weźmie udział przeszło pół miliona ludzi. Został stworzony specjalny komitet aprowizacyjny który będzie rozdawał żywność. Rząd wyasygnował na ten cel 100.000 rubli.

Nagroda Nobla z dziedziny medycyny i fizjologii za rok 1931 przyznana została profesorowi dr. Ottonowi Warburgowi.

Echa pobytu Laval'a w Ameryce

Dopiero obecnie nadchodzą z Ameryki pierwsze oryginalne zdjęcia z pobytu premiera Laval'a w Stanach Zjednoczonych. Fotografia, którą powyżej reproduujemy, zrobiona została w czasie pobytu Laval'a w New Yorku. Obok premiera francuskiego siedzą w samochodzie burmistrz Jimmy Walker, oraz jeden z największych bankierów Albert Wiggins.

Pogrzeb Edisona

Pogrzeb zwłok genialnego wynalazcy odbył się z wielką uroczystością. Wzięły w nim udział wielotysięczne tłumy.

Niezwykły fenomen natury

Na jednej z wielkich farm w Ameryce miał miejsce niezwykle wypadek. Krowa urodziła trojaczki, co jest rzadkim fenomenem natury.

Zamach bombowy na konsulat włoski

W Chambéry, we Francji, dokonano w tych dniach zamachu bombowego na konsulat włoski. Wybuch bomby spowodował poważne uszkodzenia lokalu. Sprawcy zamachu dotąd nie zostali wykryci. Istnieje jednak poszlaka, że są to członkowie organizacji antyfaszystowskiej.

Uszczęśliwione przez zbrodnię Matuszki

Pan Rupert z Berlina i jej córka — to jedyne dwie istoty, które uszczęśliwione zostały przez zbrodnię Matuszki, sprawcy zamachów kolejowych pod Jüterborg i Bła Torbą. One to bowiem pierwsze wskazały na ślad złooczyńcy i otrzymały jako nagrodę 100.000 marek.

Groźba strejku w Niemczech

Berlin, 3 listopada.
(Telegram własny)

(t) Groźba wybuchu strejku miliona robotników jeszcze nie minęła. Na wczorajszych zebraniach związków zawodowych powzięto ostre rezolucje, wywołujące się przeciwko wszelkim obniżkom płac. O ile rząd będzie chciał narzucić robotnikom nowe stawki płac, może to doprowadzić do strejku.

ODDZIAŁY: KRAKÓW, ul. Pijarska 4. Telefony: 165-00 i 171-50 (Oddział dla całej Małopolski) Ekspozytura krakowskiego oddziału: TARNÓW, ul. Św. Anny Nr. 14 i NOWY SĄCZ, ul. Matejki L. 15; KATOWICE: Administracja ul. Piastowska 9 tel. 7-17, Redakcja ul. Mickiewicza 8, tel. 5-78; SOSNOWIEC: Biuro dzienników Józef Hlawski, ul. 3-go Maja nr. 28; BEDZIN: Biuro: dzienników J. Hlawski, ul. Małachowskiego 1; DĄBROWA GÓRNICZA: Biuro dzienników J. Hlawski 3-go Maja nr. 4; ZAKOPANE, Krupówki, dom p. W. Krzeptowskiego; GDYNIA, ulica 10-go Lutego dom inż. Pętkowskiego, tel. 11-69; CZĘSTOCHOWA: Al. Panny Marji nr. 21, tel. 4-48; KALISZ: Złota nr. 14; RADOM: A. Eifer ul. Żeromskiego 25, tel. 2-15; KIELCE: ulica Sienkiewicza nr. 46, tel. 171; SKARŻYSKO: ul. Lizecka nr. 16, tel. 40; PIOTRKÓW TRYBUNALSKI: ulica Garncarska nr. 3; WŁOCŁAWEK: ul. Antoniego 45; TOMASZÓW MAZ., ul. Polna Nr. 11 tel. 168.

Prenumerata: Z kosztami przesyłki pocztowej zł. 3 gr. 50 miesięcznie

Ogłoszenia: W tekście 50 gr. za wiersz milimetry (na stronie 4 szpalty); nekrologi 40 gr. za wiersz milim. Drobne: za słowo 15 groszy, najniższe zł. 1.50. Poszukiwanie pracy: za słowo 10 groszy, najniższe zł. 1.20.

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 49. Tel. Administracji: 122-14. Tel. Redakcji: 127-24, 136-43, 136-44, 189-00.

Konto P. K. O. „Wydawnictwo Republika” Nr. 68.148

Za wydawcę i druk.: Wydawnictwo „Republika” sp. z ogr. odp. redak. odpowiedzialny: Jan Grobelnyak, Łódź, Piotrkowska 49.